

RECHTVAARDIG GEBED

Bidden om recht

Inhoudsopgave

Over International Justice Mission.....	3
Rechtvaardig gebed: een introductie.....	4
Het gebruik van deze handleiding.....	6
Sessie 1: Het belang van afzondering.....	8
Sessie 2: De treurenden troosten.....	10
Sessie 3: Een zachtmoedige houding.....	13
Sessie 4: Dorsten naar gerechtigheid.....	16
Sessie 5: Barmhartigheid voor de meedogenloze.....	19
Sessie 6: God zien.....	21
Sessie 7: Overwinning door vrede.....	23
Sessie 8: Vreugde onder vervolging.....	25
Ter afsluiting: zul je blijven bidden?.....	28
Stap uit en neem zelf deel: ongerechtigheid bestrijden in jouw omgeving.....	29

**In deze handleiding zijn pseudoniemen gebruikt om onze IJM-cliënten te beschermen.*

Over International Justice Mission

International Justice Mission is een mensenrechtenorganisatie die recht verschaft aan slachtoffers van slavernij, seksuele uitbuiting en andere vormen van gewelddadige onderdrukking. Elke dag werken advocaten, rechercheurs en maatschappelijk werkers met lokale overheden samen om:

- * **Bevrijding** te brengen aan slachtoffers van gewelddadige onderdrukking
- * Op lange termijn **nazorg** te verlenen aan slachtoffers van misbruik
- * De daders **ter verantwoording te roepen** overeenkomstig lokaal recht
- * Rechtssystemen te **transformeren** zodat hele gemeenschappen worden beschermd

IJM geeft gehoor aan de bijbelse opdracht om 'de onderdrukten te bevrijden' door deze vorm van actie aan de frontlinie en werkt samen met kerken en individuen om Gods gerechtigheid en liefde in een gebroken en lijdende wereld handen en voeten te geven.

Lees meer op www.ijmnl.org

Kom erachter hoe je betrokken kunt raken bij IJM op pagina 29 - Stap uit en neem zelf deel: ongerechtigheid bestrijden in jouw omgeving.

Rechtvaardig gebed: een introductie

Jaren geleden staken mijn collega's en ik, in voorbereiding op de Global Prayer Gathering (GPG) – een van de belangrijkste events voor ons als organisatie en geloofsgemeenschap binnen IJM – de hoofden bijeen om na te denken over onze belangrijkste gebedspunten. Met de meer dan duizend gebedspartners die persoonlijk met ons mee wilden bidden, vatten we het plan op te bidden voor een einde aan slavernij in deze eeuw.

Maar ergens voelden we angst. Ten eerste: *als God onze gebeden niet op de door ons gewenste manier verhoort, wat zullen de mensen dan wel niet denken?* En ten tweede, een diepere angst: *als God ons niet verhoort, wat zal ik er dan van denken? Wat doet dat met mijn geloof in Hem? Wat als ik Hem niet meer kan vertrouwen? Wat als ik zou gaan geloven dat God niet goed is?*

Lastige vragen stellen

Het is heel eenvoudig de lastige vragen niet aan God te stellen. Het is oncomfortabel en mogelijk zelfs beangstigend. Tegelijkertijd hebben we zoveel wonderen van gerechtigheid gezien dat we wellicht geneigd zijn te denken dat het *ons* eigen werk en *onze* eigen inspanningen zijn die voor gerechtigheid zorgen onder de noodlijdenden en onderdrukten. Misschien hebben we gebed wel helemaal niet *nodig*.

Maar God gebruikt voortdurend schijnbaar onmogelijke obstakels om ons eraan te herinneren dat de bediening van gerechtigheid Zijn bediening is. In het gehoorzaam volgen van Jezus in de rechtsbediening hebben wij het voorrecht om *Zijn* machtige hand aan het werk te zien.

En we missen het als we niet bidden.

God ontmoeten

Het hart van de Vader wil ons in een diepere relatie met Hem brengen – om zijn karakter dieper te leren kennen, intiem met Hem te wandelen, Zijn stem te horen en Hem onze stem te laten horen. Herinner je je dat Jezus zijn discipelen leerde bidden? Hij zei: [jullie] Vader weet wat jullie nodig hebben...maar vraag het Hem niettemin' (Matteüs 6:8).

Dit is het hart van de Vader die een relatie met ons wil. Hij legt verlangens in ons hart en trekt ons met zijn liefdevolle goedheid tot zich, met name aan de hand van de dingen die we het meest begeren of het hardst nodig hebben. Hij kent ze, maar Hij wil het er met ons over hebben. En vanuit de plek van onze verlangens en behoeften, leren we *Zijn verlangens* kennen, *Zijn behoeften*. *We leren Zijn hart kennen*.

En in dat proces kan Hij ons in gewichtig en vrijmoedig gebed leiden. God zegt: 'vraag het Mij en Ik geef je de volken in bezit, de einden der aarde in eigendom' (Psalm 2:8). Dit is de belofte die Hij aan de Israëlieten deed en zij geldt ook voor ons vandaag de dag. Hij zegt: vraag het Mij en Ik geef je meer dan je voor mogelijk houdt – een bezit voor vandaag en een erfenis voor morgen, voor de komende generaties. *Maar vraag je het Mij?*

Arm van geest

We baden (en blijven bidden) voor een einde aan slavernij. En we zien God aan het werk in antwoord op ons gebed.

Maar in die situatie van wanhoop – waar we God vragen om iets dat schier onmogelijk lijkt – werd ik eraan herinnerd dat, hoewel het lijkt alsof het veel moed en vertrouwen vereist om God om grote dingen te vragen, het juist is zoals Hij zegt: het vereist arm van geest te zijn.

Onze grootste geloofsmomenten komen meestal voort vanuit onze grootste wanhoop – als ons vertrouwen en onze moed zich op een dieptepunt bevinden. Dat moment wanneer we onze handen opheffen en zeggen, ‘Heer, als U kunt...’ en bij de volgende ademhaling, ‘Heer, kom mijn ongelof te hulp’ (Markus 9:22-24).

Een reis die voor je ligt

Mijn gebed is dus dat je zult worden geleid op een reis met onze Vader, niet vanwege jouw geloof, niet vanwege jouw moed of vanwege jouw vertrouwen – hoewel ik weet dat God een ieder van ons hiervan een goed deel heeft gegeven door Zijn Geest – maar vanwege het feit dat je arm van geest bent. We zijn in wanhopige afwachting van Gods doorslaggevend ingrijpen in de strijd om gerechtigheid, daar waar het lijkt dat ‘boosdoeners in voorspoed leven’ (Jeremia 12:1) en de armen en onderdrukten geen pleitbezorger hebben.

Ik bid dat je je schaaft achter de proclamatie en belofte van onze God: ‘zwakken en armen zuchten onder het geweld – om hen sta Ik op’ (Psalm 12:6).

Constance Padmore
IJM Directeur Gebedsmobilisatie

P.S. We horen graag wat je ervaring met dit gebedsmateriaal is. Stuur ons je reactie of eventuele vragen naar contact@ijmnl.org.

Het gebruik van deze handleiding

Tijdens de onderstaande sessies zal je worden geconfronteerd met twee realiteiten. Ten eerste zal je een vers uit de zaligsprekingen lezen en geconfronteerd worden met de geestelijke realiteit waarin Jezus zijn volgelingen uitnodigt. Daarna zal je een medewereldburger ontmoeten om de realiteit van onrecht te overpeinzen.

Je zult worden gedwongen na te denken over de wijze waarop die geestelijke realiteit ons leert hoe we moeten omgaan met de realiteit van onderdrukking en geweld. Het zal niet altijd vlekkeloos en gemakkelijk gaan.

Gebruik naast de specifieke vragen aan het einde van elke sessie de volgende stappen als hulp om je gebed en reflectie richting te geven.

1. **Bid.** Vraag God om door het vers, dat je gaat lezen, heen te spreken.
2. **Lees.** Lees het vers eenmaal langzaam hardop, terwijl je nadenkt over wat je leest. Lees het daarna nog eens langzaam, maar dit keer in stilte.
3. **Reflecteer.** Vraag God wat Hij wil zeggen met het vers. Denk na over de vraag hoe hetgeen je hebt gelezen en hetgeen God heeft gesproken jou persoonlijk verandert. Welke vragen wil je door Hem beantwoord zien? Wat begrijp je niet aan het vers?
4. **Luister.** Sta stil bij de gedeelten van het vers die je niet begrijpt en vraag de Heilige Geest je te helpen. Luister naar wat God te zeggen heeft. Mediteer over de vraag hoe Hij je zou kunnen leiden om gehoor te geven aan Zijn roep om gerechtigheid.
5. **Bid.** Dank God voor de tijd die je met Hem hebt gehad en voor hetgeen Hij heeft gesproken.

Terwijl je deze handleiding doorleest, hoop ik dat God je vult als je *arm van geest* tot Hem komt en je in staat stelt *de treurenden te troosten*. Ik hoop dat je versteld zult staan van Gods hand als je *zachtmoedig* bedenkt dat alle macht van Hem alleen komt. Moge Hij een *honger en dorst naar gerechtigheid* in je opwekken die alleen kunnen worden gestild door Hem op gepassioneerde wijze te volgen waar Hij je leidt. Zelfs als je hart breekt door het leed van de armen, bid dan dat hun onrechtvaardige onderdrukkers zich zullen bekeren en dezelfde *genade* mogen ontvangen die God jou heeft aangereikt. Ik hoop dat je zult streven *zuiver van hart te zijn en God te zien* terwijl je bidt alsof je schouder aan schouder staat met de onderdrukten en met hen meelijdt. Ik hoop dat je *vrede* zult najagen, zodat de mensen je zullen beschouwen als *kind van de Allerhoogste God*. En moge je je *verheugen onder vervolging*, wetende dat de ketenen van onrecht op knappen staan en als vlas zijn in de machtige hand van God.

Sessie 1: Het belang van afzondering

‘Toen hij de mensenmassa zag, ging hij de berg op. Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. Hij nam het woord en onderrichtte hen: ‘Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.’ Matteüs 5:1-3

Stel je eens voor: Jezus op de berg, weg van de menigten. Voordat de discipelen zich bij hem voegen, is het denkbaar dat Christus een heilig moment in gebed voor zichzelf nam. Hij trok zich terug van degenen die hem zochten om voor eventjes de belangrijke taak van het bekommeren om de hulpbehoevenden – de kreupelen, blinden, wanhopigen en de armen – naast zich neer te leggen en tijd door te brengen met zijn Vader.

Dit patroon van dienen en zich afzonderen is als een rode draad zichtbaar in Jezus’ bediening op aarde. En steeds roept het de zeer belangrijke vraag op: hoe essentieel waren deze afzonderingen op de berg voor zijn bediening?

In het doen van recht zijn we geneigd regelrecht op de gebrokenheid waarmee we worden geconfronteerd af te stormen. Dat is op zich terecht: zij die hard bevrijding en genezing nodig hebben, zijn in afwachting. Jezus nodigt ons echter uit om hem via een andere weg, die tot vrijheid leidt, te vergezellen – een waar hij ons wonderbaarlijk genoeg in staat stelt tegelijkertijd zelf gered te worden en de redder te zijn – en dat is de weg van gebed. In deze gezindheid van voorbede erkennen we de noodzaak van Jezus en onze sterkte in Christus om ongerechtigheid te lijf te gaan door onophoudelijk gebed. Jezus nodigt ons uit tot afzondering en tot de gemeenschap die, aan zijn voeten gezeten, voorbede doet.

Het evangelie van Mattheüs vervolgt: ‘Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. Hij nam het woord en onderrichtte hen’. Wellicht zegt Jezus ronduit tot de leerlingen die hem de berg op waren gevolgd: ‘Gelukkig zijn jullie, nederigen van hart, want jullie zijn tot Mij gekomen. Voor jullie is het koninkrijk van de hemel’.

Dit is het fantastische van het volgen van Jezus. We hoeven niets anders te geven dan onszelf. Zelfs te midden van onze eigen gebrokenheid zal Jezus ons, als we tot hem komen, oprichten.

De komende weken zullen we ons steeds met Jezus op de berg terugtrekken om bij te tanken in de aanwezigheid van de Vader. Dan zul ook jij de woorden van Jezus horen zoals de discipelen die dag op de berg: ‘Gelukkig ben jij, nederige van hart, want voor jou is het koninkrijk van de hemel’.

Ontmoet Prema

ZUID-AZIË – Prema* werd geboren in een arm dorp. Toen ze een klein meisje was, verhuisde ze als gevolg van haar vaders alcoholmisbruik met haar moeder naar de stad, op zoek naar werk. Terwijl haar moeder buiten de deur was om een inkomen te verdienen, was Prema vaak alleen. Toen ze 14 jaar was, werd ze verraden door een jongen die ze als een vriend beschouwde.

Prema werd erin geluisd door iemand die ze vertrouwde en gedwongen in een bordeel te werken.

Prema weet nog dat ze wakker werd in een bordeel, verzwakt en gedesoriënteerd door de drugs die haar vermeende vriend haar had gegeven. ‘Ik was alleen en bang’, stelde ze. Prema bracht de eerste zes dagen in het bordeel opgesloten in een donkere ruimte door. Daarna werd ze door één van de managers in een andere kamer opgesloten met een man die ervoor had betaald om haar te verkrachten.

De rest van het jaar werd Prema elke dag gewelddadig misbruikt: fysiek mishandeld door de bordeeleigenaren, verkracht door de mannen die voor haar verkrachting betaalden – en dit alles onder constante bedreigingen, beschimpingen en andersoortig verbaal misbruik. ‘De andere meisjes en ik dachten dat we het daglicht nooit meer zouden zien’, herinnert ze zich later, ‘en dat we voor altijd in duisternis opgesloten zouden blijven’.

Maar IJM was een onderzoek gestart naar het bordeel waar Prema gevangen zat. Prema’s nachtmerrie zou geen blijvende zijn. In 2009 werd ze uit het bordeel bevrijd en naar een opvanghuis voor slachtoffers van gedwongen prostitutie gebracht.

Op die dag zei Prema: ‘Ik zag voor het eerst dat jaar een sprankje hoop’.

In het opvanghuis begon Prema op te bloeien. Het licht in haar binnenste werd helderder en ze begon weer te dromen. Prema zei dat ze op een dag verpleegster zou willen zijn. Ze zei ook dat ze de mensen wilde bedanken die haar kwamen redden, omdat, zo stelde ze, ‘ik de kans heb gekregen op eigen benen te staan en weer een nieuw leven te beginnen. Ik had nooit durven dromen ooit weer een lichtpuntje in mijn leven te kunnen zien...’.

Maatschappelijk werkers van IJM wandelden hand in hand met Prema door haar herstelproces heen. Haar directe begeleider stelde dat Prema ‘op dusdanige wijze is begiftigd dat ze de uitdagingen waarmee ze wordt geconfronteerd op een unieke manier kan doorleven en tegelijkertijd dromen en hoop voor de toekomst koestert’. Prema besloot tevens om voor de rechtbank te getuigen tegen de verdachte mensenhandelaren die haar zo hadden doen lijden. Het proces loopt nog, maar Prema heeft een onwankelbare hoop op bevrijding van andere meisjes zoals zij.

‘We kunnen de andere meisjes die nog steeds in de duisternis zitten opgesloten niet vergeten – meisjes die me hebben gevraagd te bidden dat zij ook zouden worden bevrijd en een nieuwe kans zouden krijgen’, zegt Prema. ‘Ik wil dat zij zullen inzien dat ze een nieuw leven kunnen beginnen.’

Gespreksvragen

1. Heb je de gewoonte om je terug te trekken en tijd alleen met God te besteden? Waarom wel of niet? Zou het een verschil maken in je dagelijkse handel en wandel?
2. Wat is er zo moeilijk aan het je afzonderen van mensen en bezigheden in je leven om tijd met God door te brengen?
3. Lees Mattheüs 5:1-11 nogmaals. Wat betekent het voor jou om *nederig van hart* te zijn? Wat denk je dat Jezus bedoelde toen hij zijn discipelen vertelde dat *zij* nederig van hart waren?
4. Bij IJM zien we dat gerechtigheid op deze aarde niet vanzelfsprekend is, met name voor hen die zeer arm zijn en weinig invloed kunnen uitoefenen. Hoe brengen we het *nederig van hart* zijn in praktijk als we geen gerechtigheid zien geschieden op aarde?

Gebedspunten

- * Bid dat God je helpt begrijpen wat het betekent om nederig van hart te zijn, terwijl je je door middel van gebed inzet voor de bediening van gerechtigheid.
- * Bid voor mensen als Prema, die zijn misbruikt en uitgebuit – dat God hun innerlijk verder geneest en hen blijdschap te midden van hun lijden geeft.
- * Bid voor degenen die zich inzetten voor het reddings- en herstelwerk – dat ze voortdurend God zullen zoeken om door Zijn Geest vervuld te worden.
- * Dank dat God in staat is ons ondanks onze gebrokenheid te herstellen.

Sessie 2: De treurenden troosten

'Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden.' Matteüs 5:4

Terwijl IJM ongerechtigheid in de wereld te lijf gaat, **zien we dat er veel is om over te treuren:**

- * Er zijn vandaag de dag **30 miljoen slaven** – meer dan op welk moment ooit in de geschiedenis.
- * **Duizenden weduwen** vechten letterlijk voor hun leven, omdat het land, dat hun enige bron van inkomen is, hun op gewelddadige wijze is ontnomen.
- * Elk jaar worden bijna **2 miljoen kinderen** wereldwijd uitgebuit in de commerciële seksindustrie en zij hebben geen pleitbezorger.
- * **Onschuldige mannen en vrouwen** worden gearresteerd, valselijk aangeklaagd en gevangengezet voor misdaden die ze niet hebben begaan – slechts vanwege het feit dat rechtshandhavers hun macht misbruiken.
- * Politieagenten en rechters die wel rechtvaardig zijn, voelen zich vaak **alleen en machteloos** vanwege deze wijdverspreide corruptie.

En toch zegt God dat de treurenden zullen worden getroost. Hoe? Waar vinden zij troost te midden van deze duisternis?

Dit is de geestelijke realiteit die we moeten begrijpen: we volgen een God die liefheeft zoals een Vader en die alle tranen uit onze ogen wil wissen; Zijn eigen Geest wordt de Trooster genoemd. Maar tegelijkertijd heeft onze grote, troostende God voor een ieder van ons een taak als trooster weggelegd.

Nadat de directeur van IJM, Gary Haugen, een VN-onderzoek naar de genocide in Rwanda had geleid, zei hij: 'Er waren mensen die me vroegen: "Waar was God te midden van deze ellende?" De vraag die ik relevanter vond was: "Waar zijn Gods kinderen?" *Wij* zijn Gods plan om de treurenden te troosten. *Wij* zijn Zijn plan om de wereld om ons heen beter te maken.'

In de huidige rechtsbeweging zien we dat God voorbidders met geloof en moed op de been brengt om te bidden voor hen die nog treuren – om troost en dat God een bevrijder zendt. Deze gebeden stellen teams van IJM in staat onverschrokken redders te worden, maar ze brengen ook troost aan de treurenden, in een veel hogere mate dan we zelf zouden kunnen bereiken. Keer op keer leiden deze gebeden tot ongelooflijke verhalen van redding en verlossing.

Ontmoet Gertrude

KAMPALA, UGANDA – Toen Gertrudes echtgenoot overleed, bleef ze alleen achter met de zorg voor haar zeven kinderen en verschillende kleinkinderen. Omdat er geen testament was waarin zwart op wit stond dat het land en het huis, waarin ze met haar man woonde, haar eigendom was, verkeerde de Ugandese vrouw en haar gezin in een uiterst kwetsbare positie.

Al snel greep Gertrudes gewelddadige zwager Joseph zijn kans om zich over haar rug te verrijken.

Machthebbers azen op de armen

Joseph had macht en aanzien in de kleine gemeenschap waar Gertrude en hij beiden leefden. Hij liet er geen gras over groeien om zijn macht aan Gertrude tentoon te spreiden. Straffeloos nam Joseph Gertrudes eigendom in bezit na de dood van haar echtgenoot. Het was haar enige inkomstenbron – de bijbehorende grond was namelijk cruciaal voor de overleving van haar gezin. Joseph begon rente te heffen op Gertrudes land en verkocht zelfs enkele percelen grond, zodat zijn eigen welvaart toenam ten koste van zijn steeds armer wordende schoonzus.

Gertrude klampte zich vast aan haar kleine huisje, haar enige zekerheid, totdat Joseph in mei van 2010 langskwam. Onder het oog van twee van haar kinderen en een kleinkind sleurde Joseph Gertrude het huis uit en mishandelde haar gewelddadig. Vervolgens ging hij zitten en beschimpte haar schreeuwende ‘Wie gaat je nu helpen?’.

Niet langer veilig in haar eigen huis, wendde Gertrude zich tot IJM voor hulp.

IJM hielp Gertrude met de aangifte van het misdrijf en van de constante bedreigingen bij de politie. Maatschappelijk werkers van IJM brachten haar naar het ziekenhuis en bleven het gezin van dienst met counseling en andersoortige hulp.

In samenwerking met een openbaar aanklager bereidden advocaten van IJM een waterdichte strafzaak voor tegen Joseph, met steun van getuigen die het misdrijf hadden gezien en een forensisch arts die het misbruik kon bevestigen. De zaak liep maanden vertraging op, doordat de zaak steeds opnieuw werd verdaagd, maar IJM week geen moment van Gertrudes zijde.

Niet langer alleen

Uiteindelijk staarde Joseph na 16 maanden naar de grond, terwijl hij aanhoorde hoe de rechter hem schuldig bevond aan zijn misdaad, dat hij naar de gevangenis ging en dat hij Gertrude een schadevergoeding moest betalen.

IJM vierde de zwaarbevochten overwinning samen met Gertrude. Op dat moment was het duidelijk dat Gertrude niet hoefde aan te zien dat haar kinderen en kleinkinderen door honger, door ziekte of dakloos zouden sterven. Gertrude hoefde niet langer, zoals honderdduizenden andere Ugandese vrouwen, in haar eentje oog in oog met onderdrukkers zoals Joseph te staan.

Nazorgmedewerkers van IJM bleven nauw betrokken bij Gertrude en haar gezin en troostten haar terwijl ze het verlies van haar man en de gevolgen van het misbruik door Joseph moest verwerken. Ze is een bedrijfje gestart om kippen te fokken en woont vreedzaam op haar eigen erf.

Dankbaar voor haar vrienden bij IJM, zei Gertrude: ‘Als ik dit alleen had moeten doen, had ik de strijd al lang geleden opgegeven.’

Gespreksvragen

1. Beschrijf een periode in je leven toen je je ver van God verwijderd voelde. Hoe gebruikte God andere mensen in je leven om je te troosten?
2. Wat zegt Gertrudes en IJM's volharding over Gods karakter? Hoe staat dit in verband met Jakobus 1:2-5?
3. Hoe kun jij de treurende troosten? Ken je iemand voor wie God je zou kunnen roepen een trooster te zijn?

Gebedspunten

- * Bid dat God een enorme troost zal zijn voor de treurende.
- * Bid dat God kracht en medeleven schenkt aan hen die gestuurd zijn om een trooster te zijn.
- * Bid dat God mensen op de been brengt die zich voor gerechtigheid inzetten voor hen die wanhopig op een pleitbezorger wachten.

Sessie 3: Een zachtmoedige houding

'Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.' Matteüs 5:5

Als voorvechters van gerechtigheid zijn we (vrij)moedig in onze gebeden en vastberaden in ons handelen. We houden vol ijver vast aan de visie om het recht te zoeken, de verdrukte te helpen, wezen bescherming te bieden en weduwen bij te staan (Jesaja 1:17). En omdat God ons in staat stelt fantastische dingen te bereiken, kunnen we in de verleiding komen om onze moed, onze passie en onze ijver als idealen te beschouwen.

Maar Jezus zegt ons dat de *zachtmoedigen* het land zullen bezitten – de tedere en nederige, niet per definitie de dappere en onverschrokkenen.

Want als we zachtmoedig zijn, wanneer we niet vertrouwen op onze eigen kracht en talenten, kan God ons écht gebruiken. Als we erkennen dat ons leven niet van onszelf is, kan God ons gebruiken voor grotere dingen.

Ontmoet Pranitha

Pranitha Timothy is de Nazorgdirecteur van één van de IJM-kantoren in Zuid-Azië. Pranitha werkt onverschrokken tegen uitbuiting van arme kinderen, vrouwen en mannen in haar eigen land. Ze heeft meer dan 50 reddingsoperaties geleid om complete gezinnen uit arbeidsslavernij te bevrijden, ze heeft verschillende malen als getuige opgetreden in de rechtszaken tegen slaveneigenaars en ze heeft een zeer belangrijke nazorgprocedure binnen IJM ontwikkeld voor het herstel en de re-integratie van duizenden bevrijde slaven.

Pranitha vertelt haar eigen verhaal...

Ik weet nog dat ik aan het eind van mijn Master maatschappelijk werk op een dag in een kerkje zat te huilen en God vroeg wat ik met mijn leven moest doen. De voorganger las voor uit Jesaja 42 en ik hoorde God duidelijk zeggen dat ik het volgende met mijn leven moest doen.

'Hier is mijn dienaar, hem zal ik steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind ik vreugde, ik heb hem met mijn geest vervuld. Hij zal alle volken het recht doen kennen. Hij schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet, hij roept niet luidkeels in het openbaar; het geknakte riet breekt hij niet af, de kwijnende vlam zal hij niet doven. Het recht zal hij zuiver doen kennen. Ongebroken en vol vuur zal hij het recht op aarde vestigen; de eilanden zien naar zijn onderricht uit.' (Jesaja 42:1-4)

Wat een prachtige missie. Ik hoorde Gods roep om een licht voor de volken te zijn, om het recht op aarde te vestigen voor hen die in duisternis gevangen zitten.

Een paar weken later werd ik gediagnosticeerd met een hersentumor die mijn zenuwstelsel aantastte. Ik had 60% spierkracht verloren. Ik onderging een operatie, maar verloor mijn spraakvermogen. Ik sloeg Jesaja 42 weer open, waar stond: 'Hij schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet, hij roept niet luidkeels in het openbaar'. Ik kon mijn stem niet

verheffen, maar begon nauwgezet te werken. Na twee jaar gaf God me mijn stem terug, zwakjes, maar krachtig in Zijn handen.

Maar het herstel van mijn stem was niet het grootste wonder. Het was de vernieuwing van mijn hart.

Terwijl ik opgroeide waren mijn ouders zendeling en ik had gezworen dat ik nooit christen zou worden. Ik haatte Christus omdat hij me bij mijn familie had weggehaald en op liet groeien in een kostschool. Ik had geen moraal... uiteindelijk werd ik van school getraptd voor mijn gedrag. Ik had een punt bereikt waarop er niets van me terecht kwam.

Ik besepte in mijn gebrokenheid dat de vergeving van Jezus Christus mijn enige hoop was. Ik wist dat ik zijn kracht nodig had om de duisternis te overwinnen. Uiteindelijk gaf ik toe. In de profeten staat: 'Ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven.'. Vandaag de dag weet ik wat emotie is.

Mijn roeping is mijn respons op de vrijheid die ik in Christus heb.

1. We zijn geroepen om te dienen

God maakte, toen ik nog maar net voor IJM werkte, direct duidelijk dat ik geen held ben. Keer op keer hoorde ik verhalen van slaven die het uitriepen tot een God die ze niet kenden en Hij stuurde ons team. Ik weet dat ik niets kan doen zonder God, maar een nederige houding betekent niet dat God niets van me vraagt waar enorme daadkracht voor nodig is.

2. Dit leven behoort God toe

De juiste bron van kracht en moed is niet halsstarrig doorzetten, maar weten dat mijn leven van God is en mijn kracht de Zijne is.

Een paar jaar geleden ontdekten mijn collega's een rijstfabriek waar tientallen mensen door een wrede en gewelddadige eigenaar als slaaf werden gehouden. Toen we in samenwerking met de regering een reddingsoperatie op touw aan het zetten waren, waarschuwde iemand hem en hij verplaatste zijn slaven. Door Gods ingrijpen vonden we de vrachtwagen zo'n 22 kilometer verderop. Wij dachten dat het voorbij was, maar de autoriteiten stonden erop dat de slaven terug zouden gaan naar de rijstfabriek om hun bezittingen vast te stellen. De arbeiders wisten dat hun eigenaren hen zouden vermoorden. En zowaar werden we op de terugreis omsingeld door een bende die op de loer had gelegen om ons aan te vallen. Het enige dat we konden doen was bidden. God bracht verwarring onder de menigte en na een blokkade van vier uur gaf de bende ons doorgang en konden we verder. We waren veilig, de arbeiders waren veilig en voor hen stond een nieuw leven op het punt te beginnen.

3. God is goed

Het zou eenvoudig voor me zijn alleen de succesverhalen te vertellen; de verhalen die afliepen op de manier zoals ik had gehoopt. In ons geloof moeten we echter een God omarmen die goed is, ondanks dat we in de wereld zoveel kwaad zien: wanneer arbeiders worden verborgen, zodat we ze niet kunnen vinden, wanneer ex-slaven bezwijken aan ziektes. We werken nu nog steeds onder de slaven die we indertijd uit de rijstfabriek hebben bevrijd. En *deze vrouw* die eens koud en egoïstisch was, was in staat hen te helpen, omdat Hij een goede God is.

Gespreksvragen

1. Waarom is zachtmoedigheid een belangrijke eigenschap in de bediening van recht?
2. Hoe verandert het feit dat jouw leven God toebehoort, en niet van jezelf is, de manier waarop je leeft?
3. Op welke wijze kan Pranitha's verhaal jou inspireren uit te stappen in geloof?
4. Op welke punten voel jij je zwak of incapabel? Hoe kan God jou gebruiken ondanks je zwakheden?
5. Hoe kun jij in je leven recht doen aan diegenen die geen pleitbezorger hebben? Hoe kun je het recht op aarde vestigen ten behoeve van degenen die in de duisternis gevangen zitten?

Gebedspunten

- * Bid voor Gods beweging van recht – voor een generatie van gelovigen die God de volledige toegang geeft tot hun leven en een passie heeft om actie te ondernemen.
- * Bid om zachtmoedigheid – dat, wanneer we getuigen van Gods kracht die door ons heen werkt, we altijd onze trots, successen en talenten aan Zijn voeten leggen en Hem in staat stellen ons op nog grotere wijze te gebruiken.
- * Bid om trouw die nodig is om door te gaan als het werk zwaar is en om ons eraan te herinneren dat het God is die uiteindelijk gerechtigheid brengt.

Sessie 4: Dorsten naar gerechtigheid

*‘Gelukkig wie honger en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.’
Matteüs 5:6*

De bijbel toont ons dat gerechtigheid en recht het fundament is van Gods troon (Psalm 89:15). Wanneer we echter zien dat families vastzitten in slavernij, kwetsbare meisjes worden verkracht, weduwen uit hun huis worden getrapt, onschuldige mannen en vrouwen in de gevangenis worden gegooid, dan lijkt dat fundament, waardoor God orde en bestuur heeft ingesteld, te wankelen. De duistere machten van deze wereld dreigen de levende God te honen, roepende: ‘Waar is jullie God dan? Waar is Zijn gerechtigheid?’.

In de Psalmen verklaart God echter dat:

- * Met Hem niet de spot te drijven valt (Psalm 37)
- * Hij de volken rechtvaardig bestuurt (Psalm 67)
- * Hij de noodkreet van de onderdrukten hoort (Psalm 12)
- * Hij zich ontfermt over weerlozen en armen (Psalm 72)

Vanwege deze beloften kunnen we standvastig zijn in onze honger en dorst naar gerechtigheid. We weten dat God zich daadwerkelijk ontfermt over de onderdrukten als we er onophoudelijk om vragen.

En dus moeten we de wijze waarop we leven en bidden evalueren. Vechten we voor gerechtigheid? *Vragen* we slechts om gerechtigheid of *verlangen* we er oprecht naar? Brengt onze honger ons op de knieën? Als we daadwerkelijk op zo’n manier zouden honger en dorst – met een dusdanige wanhoop dat we alleen maar konden bidden – hoe zou onze wereld dan gevuld kunnen zijn met Gods onwankelbare gerechtigheid?

Ontmoet Raman

ZUID-AZIË – Net als zijn vader en grootvader voor hem, werkte Raman in een rijstfabriek. Toen hij in groep zes van de basisschool zat, vond de eigenaar van de fabriek dat Raman sterk genoeg was om de zware zakken met rijst te kunnen tillen. Hij werd gedwongen school te verlaten en te beginnen met werken.

Raman was een slaaf – het was het leven dat hij altijd gekend had.

Jaren geleden had de eigenaar van de rijstfabriek arbeiders gelokt aan de hand van kleine geldleningen. De mannen en vrouwen verkeerden in de veronderstelling dat ze het geld terug konden betalen door te werken, maar het was een val. Ze kregen elke dag een paar centen, nauwelijks genoeg voor een beetje eten dat hen fysiek staande kon houden om te werken. De eigenaar bedreigde en mishandelde hen. Hij rekende een exorbitant hoge rente voor de leningen, zodat de

arbeiders nooit konden vertrekken. De eigenaar schepte openlijk op over zijn winstgevende bedrijfsvoering, terwijl hij lachend uitlegde: 'De schuld blijft oplopen...zo doe ik nu al 25 jaar zaken.'

Hoewel gevangen in de rijstfabriek, trouwde Raman en kreeg vier kinderen. Net zoals hij het slavenleven van zijn vader geërfd had, vreesde Raman dat ook zijn kinderen gedoemd waren tot een leven in slavernij. Raman zei later dat hij zich een 'stille toeschouwer' van zijn eigen leven voelde: een monotone cyclus van 18-urige werkdagen rijst oogsten, koken, bijeenharken en in zakken doen. Hij had geleerd zich erbij neer te leggen dat zijn kinderen nooit zouden kunnen spelen of naar school zouden gaan. 'We hadden geen andere keus dan door te gaan met werken.'

Maar Raman vond een pleitbezorger

IJM kwam erachter dat de eigenaar van deze rijstfabriek slaven gebruikte voor zijn bedrijfsvoering – moderne slavernij. In samenwerking met lokale overheden bevrijdde IJM Raman en 34 andere mannen, vrouwen en kinderen die tevens als slaaf in de fabriek werkten.

IJM stond de families bij in de terugkeer naar hun woonplaatsen en zette met hen samen de eerste stappen in vrijheid. Raman vestigde zich in hetzelfde dorp waar de fabriek stond. Omdat hij zijn hele leven al in slavernij leefde, kon hij nergens anders heen. Maatschappelijk werkers van IJM spoorden hem aan de overheid als inkomstenbron aan te wenden en druk uit te blijven oefenen om de uitkeringen te krijgen waar zijn familie recht op had.

Raman werkte zich op tot een invloedrijk leider in zijn dorp, overtuigd van zijn eigen stem als burger. In de loop der jaren diende hij regelmatig petitie's in bij regeringsmedewerkers om zijn gemeenschap te verzekeren van schoon water, elektriciteit, distributiekaarten en toewijzingen van stukjes land – meer dan 70 gezinnen profiteerden van zijn doorzettingsvermogen.

Opstaan zodat anderen vrij kunnen zijn

Ondertussen bereidden advocaten van IJM een zaak voor tegen de eigenaar van de rijstfabriek. Toen het vonnis werd uitgesproken kreeg hij een schokkende boete van zo'n zeven euro en werd hij in onmiddellijke vrijheid gesteld. Deze nietszeggende veroordeling gaf hem nieuwe moed en de schofferende slaveneigenaar voorzag zijn rijstfabriek van nieuwe slaven.

Hij stuurde zelfs mannen naar Ramans huis en dreigde wraak te nemen op zijn familie. Maar Raman was niet langer bang. Hij belde de politie om hulp en deed aangifte.

Met de hulp van Raman zette IJM een nieuwe undercoveroperatie op. Wederom voerde IJM in samenwerking met de lokale overheid een reddingsoperatie uit, waarbij zo'n vijftien slaven werden bevrijd. Een tweede rechtszaak werd aangespannen en in mei 2011 bevond de rechter de slaveneigenaar schuldig aan zijn misdaden en legde hem een gevangenisstraf op van vijf

jaar. Deze veroordeling is tot op heden de belangrijkste in IJM's strijd tegen arbeidsslavernij in deze regio.

IJM spoort cliënten zoals Raman aan openlijk te spreken met mensen uit hun directe omgeving over de valstrik van arbeidsslavernij – een inspanning van gewone mensen om diegenen die het meest kwetsbaar zijn te onderwijzen. In 2012 organiseerde IJM een leiderschapstraining voor ex-slaven die tot leider waren verkozen binnen hun gemeenschap. Raman nam actief deel aan de training en wisselde adviezen uit met zijn collega's. Raman had alle reden weer te lachen, terwijl zijn familie toekeek en om met zijn woorden te spreken: 'We zijn vrij'.

Gespreksvragen

1. Honger en dorst jij naar gerechtigheid? Hoe ziet dit eruit in jouw leven?
2. Waarom hecht God zoveel waarde aan gerechtigheid en waarom gebruikt God ons, Zijn kinderen, om recht te doen in plaats van dit zelf te doen? Lees Marcus 16:15, Hebrëëën 13:3 en Matteüs 25:35-45.
3. Hoe heeft God Ramans verhaal gebruikt om anderen hoop te geven en te inspireren?
4. Lees Jesaja 1:17. Wat betekent dit voor jouw dagelijkse leven?

Gebedspunten

- * Bid dat we daadwerkelijk zullen hongeren en dorsten naar gerechtigheid, zelfs als het kwaad ons bespot om onze inspanningen.
- * Bid dat de kerk vurig zal bidden voor het zichtbaar worden van Gods gerechtigheid in deze wereld.
- * Bid dat degenen die vastzitten in slavernij zullen worden bevrijd en bid voor mensen als Raman, die zich moeten aanpassen aan een leven in vrijheid.

Sessie 5: Barmhartigheid voor de meedogenloze

‘Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.’ Matteüs 5:7

Eén van de moeilijkste dingen in de strijd om gerechtigheid is bidden voor de bedrivers van ongerechtigheid, barmhartig zijn voor hen die menselijkerwijs geen genade verdienen. We worden nederig gemaakt door de woorden van Jezus in deze zaligspreking, terwijl we ons bedenken dat Hij ons genade heeft betoond, toen we dat niet verdienden. En hij roept ons op hetzelfde te doen.

Jezus stierf aan het kruis voor de zonden van de hele mensheid. Met één grote, genadevolle handeling volbracht hij het allergrootste werk van verlossing en gerechtigheid. En dit is het voorbeeld dat hij ons heeft gesteld en door ons heen aan de wereld openbaart – wij zijn geroepen dienaren van zijn gerechtigheid *en* genade te zijn. Wij zijn genoodzaakt genade te betonen, zelfs als dit onverdiend lijkt.

IJM's vicepresident Veldoperaties, Sean Litton, legt uit:

‘Als er een veroordeling wordt uitgesproken in een van onze zaken, als iemand daadwerkelijk schuldig wordt bevonden en gedwongen wordt de realiteit van wat diegene heeft gedaan en de gevolgen daarvan onder ogen te zien, is dat nooit een vreugdevol moment.

Het misbruik dat zij begingen vernietigde degenen die ze misbruikten, *maar het vernietigde henzelf ook*. En de hoop is, nu zij gedwongen worden de realiteit onder ogen te zien, dat ze berouw zullen tonen om wat ze hebben gedaan. Ze zullen genezing vinden, ze zullen vergeving vinden en ze zullen een nieuw leven vinden. Maar dat is aan hen, zij moeten de juiste keuzes maken.’

We moeten altijd de menselijke kant van onrecht voor ogen blijven houden – dat slaveneigenaren en verkrachters mannen en vrouwen zijn, net als jij en ik. Maar, hoewel we hun menselijke tekortkomingen erkennen, er is altijd een spanning tussen genade betonen en pleiten voor gerechtigheid ten behoeve van degenen die zij hebben misbruikt. Dat is het moment dat God ons oproept te vragen om Zijn wijsheid en genade in deze wereld.

Ontmoet Yulisa

LA PAZ, BOLIVIA – Yulisa* was een heel stil meisje van vijf jaar toen IJM Bolivia haar voor het eerst ontmoette. Slechts drie dagen daarvoor was het kleine meisje gevonden op de bodem van een put in haar wijk. Haar oom had haar in het midden van de nacht uit haar slaapkamer gehaald en seksueel misbruikt. Daarna gooide hij Yulisa in de diepe put om zo zijn misdaad te verhullen.

Een buurman trof Yulisa aan en bracht haar terug naar haar ouders; die hadden verwoede pogingen gedaan het kleine meisje te vinden. De opluchting haar weer te hebben gevonden maakte

snel plaats voor geschoktheid toen ze zich realiseerden wat er met haar was gebeurd. De familie was ten einde raad hulp voor hun dochter te vinden.

De weerlozen verdedigen

Ze wilden gerechtigheid, maar ze wisten dat ze zich met het magere salaris, dat de vader als dagloner verdiende, geen advocaat konden veroorloven. Toen Yulisa's moeder over IJM hoorde, maakte ze direct een afspraak. IJM Bolivia nam de zaak aan, verzamelde bewijs voor de rechtszaak en zorgde ervoor dat Yulisa de therapie kreeg die ze nodig had.

Yulisa en haar ouders besloten zich in het rechtsgeding te voegen. Het kleine meisje beantwoordde vragen in de Gesellzaal, een kleurrijke ruimte in de Boliviaanse rechtbank, opgezet achter spiegelglas, zodat kinderen niet oog in oog met hun belager komen te staan. Yulisa beantwoordde op moedige wijze vragen van een getrainde kinderpsycholoog over het afschuwelijke misbruik. Haar getuigenis werd vastgelegd als bewijsmateriaal.

Vrede en bescherming vinden

Toen het slot van de rechtszaak naderde, kregen we met obstakels te maken. Eén van de 'burgerrechters' – te vergelijken met juryleden binnen het Amerikaanse rechtssysteem – leek te sympathiseren met Yulisa's oom, de verdachte. Vervolgens kondigde de rechter aan dat een medewerker van de rechtbank Yulisa's getuigenverklaring foutief had gearchiveerd. Door deze technische fout zou het kleine meisje opnieuw moeten getuigen en alle herinneringen weer op moeten halen. Hoewel Yulisa uiteindelijk niet opnieuw over het misbruik hoefde te getuigen, bleef het vonnis tot het allerlaatste moment onzeker.

In april 2012 deden de rechters unaniem uitspraak: Yulisa's oom was schuldig. Hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar. Haar familie was dolblij en opgelucht. IJM blijft haar familie ondersteunen en therapie verlenen aan Yulisa. Een maatschappelijk werker van IJM zei: 'Toen ik Yulisa voor het eerst ontmoette, was ze zó stil. De therapieën en de aandacht van haar moeder hebben echt een verschil gemaakt in Yulisa's leven.'

Een andere maatschappelijk werker van IJM Bolivia legde uit dat haar rol in het helpen van families om 'vrede en bescherming te vinden ten tijde van pijn en bitterheid' mogelijk is vanwege de steun van medestanders van IJM, die continu voor het werk bidden.

Gespreksvragen

1. Welke rol speelt het betonen van genade in jouw leven?
2. Hoe roept God ons op te reageren op degenen die ons vervolgen? Wat zegt Matteüs 5:44 hierover?
3. Hoe kun je bidden voor mensen als de man die Yulisa misbruikte?
4. Wat bemoeilijkt *het betonen van Gods genade* in jouw leven, *terwijl je tegelijkertijd Zijn gerechtigheid tentoonspreidt*?

Gebedspunten

- * Bid dat misbruikers en bedrivers van onrecht wereldwijd zich zullen bekeren van hun misdaden en verlossing zullen zoeken in Christus.
- * Bid voor de nazorgwerkers die slachtoffers behandelen. Bid dat de slachtoffers een dieper niveau van genezing zullen vinden door te leren hun belagers te vergeven.
- * Bid om een barmhartig hart, dat we in staat zijn anderen te vergeven en lief te hebben in het licht van de genade en liefde die we zelf hebben ontvangen.

Sessie 6: God zien

‘Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.’ Matteüs 5:8

God woont in een hoge en heilige plaats, maar ook onder de gebrokenen en armen. We denken vaak bij het willen ‘zien van God’ vanuit onze eigen nood, maar als we deze zaligspreking lezen, worden we op situaties gewezen die onze eigen nood te boven gaan – situaties waar we God op een hele diepe manier zien.

Als volgelingen van Jezus zijn we geroepen zuiver van hart te zijn zoals onze Redder. Gods hart gaat uit naar anderen; dit zien we het duidelijkst in Jezus’ bereidheid te sterven aan het kruis voor een zondige wereld. Om zuiver van hart te worden zoals hij, moeten we hem zoeken en voorbede voor anderen doen, zoals Jezus voor ons doet. Terwijl we aan de meest gebroken, noodlijdende en arme plaatsen op aarde denken, vraagt de Heer: Zul je me daar zoeken? Zul je bidden alsof jijzelf onder de armen, misbruikten, slaven of onrechtmatig gedetineerden zou verblijven?

Hebreeën 13 schrijft ons voor te bidden voor de onderdrukten alsof we met hen meelijden. Deze aansporing is een heilige uitnodiging tot de troonzaal voor de zuivere harten die voorbede doen ten behoeve van hen in wie Hij woont – en daar, op die plaats, zullen we God zien.

Ontmoet Noi

CHIANG MAI, THAILAND – Terwijl ze opgroeide in Noord-Thailand deed Noi hard haar best op de basisschool, totdat haar gezin de schoolkosten niet langer kon betalen. Noi zou in aanmerking komen voor een beurs, maar deze kreeg ze niet omdat ze geen Thais staatsburgerschap bezat. Noi had volgens de Thaise wet recht op dat staatsburgerschap, maar het ontbrak haar aan de juiste papieren om dat te bewijzen.

Haar opleiding liep gevaar, omdat ze niet als staatsburger werd beschouwd – hoewel ze daar volgens de wet wel recht op had.

Noi was stateloos, net als een geschatte twee miljoen andere mensen in Thailand. Ze behoort tot een bergstam; een van de etnische minderheidsgroepen die door de geschiedenis heen is gemarginaliseerd en niet door grondrechten wordt beschermd.

Omdat Noi simpelweg geen legitimatiebewijs bezat – waarmee ze als Thais staatsburger zou worden beschouwd – werd haar elke mogelijkheid tot een betere toekomst ontzegd. Noi stelde domweg: ‘Je kunt je op geen enkele manier inbeelden hoe een leven in Thailand er zonder legitimatiebewijs uitziet.’

Zonder burgerrecht kunnen kinderen vaak geen schooldiploma of officiële graad behalen. Zonder burgerrecht kunnen volwassenen niet vrij reizen of legaal werken.

Zonder wettige documenten moest Noi elk baantje dat ze maar kon krijgen aannemen. Toen ze 19 was werkte ze in een groot warenhuis, waar ze slechts de helft betaald kreeg van wat de andere Thaise werknemers verdienden. Maar Noi had geen grond om te klagen. Ze kon geen juridische stappen ondernemen – niet zonder legitimatiebewijs.

Noi wist dat ze recht had op het Thaise staatsburgerschap en ze wist dat het het enige middel was tot een veilig bestaan.

Moedig stapte ze naar het gemeentehuis om het burgerrecht aan te vragen en maakte deze reis vervolgens nog eens tien keer, omdat de behandeling van haar aanvraag steeds werd uitgesteld. Telkens weer negeerden de ambtenaren haar of vroegen om exorbitante steekpenningen. Noi begon de hoop te verliezen.

Een vriend vertelde Noi over IJM Thailand, die hem aan het staatsburgerschap had geholpen waar ook hij recht op had. Toen medewerkers van IJM Noi ontmoetten, wisten ze direct dat ze in aanmerking kwam voor het staatsburgerschap. De IJM-medewerkers namen contact op met de belangrijkste overheidsinstanties en dienden namens Noi een verzoek in bij de rechtbank om de betrokken overheidsinstantie opdracht te geven haar aanvraag te herzien.

Uiteindelijk, na drie jaar hard werken, nam IJM Noi mee om haar identiteitsbewijs op te halen: eindelijk bewijs dat ze Thais burger was met alle rechten van dien.

‘Noi leefde een onzichtbaar leven. Toen ze nog geen staatsburger was, zag niemand haar staan.’, zei een medewerker van IJM. Maar nu staat de deur voor een nieuwe toekomst open: ‘Ze heeft een leven, ze kan alles doen...ze kan haar dromen vervullen!’

Met onwankelbaar vertrouwen stelt Noi: ‘Ik ben nergens meer bang voor, omdat ik nu staatsburger ben.’

Gespreksvragen

1. Wat houdt ‘zuiver van hart zijn’ in en waarom is dit belangrijk voor het zien van God?
2. Is het moeilijk God te zien binnen onze cultuur, waar we hebben wat we nodig hebben en bijna nooit iets tekortkomen?
3. Wat zegt Nois verhaal ons over doorzettingsvermogen? Hoe staat Nois doorzettingsvermogen in verband met de volhardende weduwe in Lukas 18:1-8?
4. Hoe kunnen we bidden voor mensen, alsof we bij hen zijn, wanneer we in feite vaak ver weg leven?

Gebedspunten

- * Bid voor degenen die te lijden hebben onder onrecht alsof je samen met hen de pijn ervaart.
- * Bid dat degenen die op zoek zijn naar gerechtigheid in alle omstandigheden Gods hand aan het werk zullen zien.
- * Bid dat God de smeekbeden om gerechtigheid verhoort van alle mensen die net als Noi in afwachting zijn van staatsburgerschap.

Sessie 7: Overwinning door vrede

'Gelukkig de vreedestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.'
Matteüs 5:9

Vreedestichter zijn betekent niet het aannemen van een pacifistische, vredige houding.

De bijbel omschrijft vrede vanuit een heel ander perspectief. Vrede wordt vergeleken met een rivier (Jesaja 66:12): niet te stoppen, stromend, rotsen en puin bedekkend, zijn eigen weg gaand. Het is de God van vrede die het kwaad spoedig zal vertrappen (Romeinen 16:20). Vrede is het deel van de wapenuitrusting waar we op staan, het schoeisel dat ons gereedmaakt voor de uitdagingen die voor ons liggen (Efeziërs 6:15). En Jezus is het uiteindelijk die zijn discipelen vrede naliet om hen voor te bereiden op zijn vertrek en het werk dat hen te wachten stond (Johannes 14:27).

Vrede heeft, in termen van intensiteit en impact, een veel sterkere uitwerking dan welke vorm van onderdrukking dan ook. Om die reden moeten voorvechters van gerechtigheid boodschappers en stichters van vrede zijn. We moeten gemarkeerd zijn door vrede en daarmee kinderen van de Vredevorst zelf genoemd worden.

Ontmoet Marian

CEBU, DE FILIPPIJNEN – Met een stralende lach coacht Marian* meisjes die onlangs zijn bevrijd uit gedwongen prostitutie op de Filippijnen. Ze zet zich vurig in om hen te leren hoe ze hun zelfvertrouwen en blijdschap terug kunnen krijgen, want ze weet waar ze doorheen gaan. Marian is zelf slachtoffer geweest.

'Het voelde alsof ik niet langer in deze wereld leefde.'

Marian komt uit een groot gezin dat weinig te besteden had. Ze verliet school toen ze in groep zes zat en verhuisde toen ze 16 was naar de stad Cebu om aan het gezinsinkomen bij te dragen. Voor het eerst helemaal alleen liep Marian in de val en kwam in een bar te werken waar ze zichzelf tegen betaling moest verkopen. Later vergeleek ze het leven in die bar met een boom die geen bladeren meer had: 'Nagenoeg dood,' zei ze. 'Het voelde alsof ik niet langer in deze wereld leefde.'

Vier maanden nadat de nachtmerrie was begonnen, werden Marian en 19 andere meisjes bevrijd. De politie nam na de reddingsoperatie contact op met IJM voor juridisch advies en hulp bij het regelen van de nazorg voor de slachtoffers van gedwongen prostitutie. Marian en de andere meisjes gingen naar HerSpace, een veilige locatie die uitsluitend voor slachtoffers van gedwongen prostitutie is opgezet, zodat ze traumazorg kunnen ontvangen en hun verhaal kunnen doen.

Toen Marian naar een opvanghuis van de overheid voor de lange termijn ging, begon ze opstandig verdrag te vertonen. Ze was ongehoorzaam en vertrouwde niemand. Het is niet ongebruikelijk dat slachtoffers van gedwongen prostitutie worstelen met boosheid, verwardheid of een verlangen om terug te keren naar de plek waar ze werden misbruikt. Traumagerichte therapie en maandenlange, zo niet jarenlange, geduldige counseling door

toegewijde maatschappelijk werkers is cruciaal voor de herwinning van het vertrouwen en gevoel van eigenwaarde bij de slachtoffers.

Diepgaande transformatie

Terwijl de maanden verstreken begon Marian op te bloeien. Ze vond troost en blijdschap in de kerkdiensten die het opvanghuis hield voor de gemeenschap en in het leren van gitaar spelen, zodat ze kon helpen bij de aanbidding. In twee jaar tijd schoolde Marian zich bij en slaagde voor het examen dat ze moest halen om naar de universiteit te kunnen. Nu is ze een zelfstandig studente op een universiteitscampus waar ze op zichzelf woont.

Alles is nu anders in Marians leven. Ze zegt: 'Ik ken nu een blijdschap die aardse dingen niet kunnen geven; die blijdschap dat je weet dat er iemand over je waakt en voor je zorgt, waar je ook gaat'.

Gespreksvragen

1. Hoe heeft God je geroepen een vrede stichter te zijn?
2. Wat is er lastig aan het je voorstellen van een vrede die niet passief en kalm is?
3. Hoe zou Marians herwonnen vrede, ondanks haar lijden, een impact op anderen kunnen hebben?
4. Lees Efeziërs 6:13-20. Welke mogelijkheden heeft God je gegeven om vrede als een wapen te gebruiken in je eigen omgeving?

Gebedspunten

- * Bid om een bovennatuurlijke vrede voor degenen die vechten tegen onrecht en met het kwaad worden geconfronteerd.
- * Bid voor degenen die moeite hebben vrede te vinden als gevolg van gewelddadig misbruik.
- * Bid voor sterke samenwerkingsverbanden tussen IJM en de overheid, rechtshandhavers en rechtbankmedewerkers in de landen waar IJM werkzaam is. Bid dat deze ambtenaren veranderingen in het rechtssysteem teweeg zullen brengen die de rechten en waardigheid van de mensen binnen hun invloedssfeer zullen beschermen en vrede en veiligheid zullen veroorzaken.

Sessie 8: Vreugde onder vervolging

“Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.” Matteüs 5:10

De bediening van recht is niet eenvoudig. Als we bidden voor de slachtoffers van onderdrukking zullen we tegenstand ondervinden. Mogelijk ervaar je twijfel en vraag je je af of bidden alleen wel genoeg is. De stem van de aanklager zal komen en je influisteren dat je je tijd nuttiger kunt gebruiken – die tergende stem die zegt ‘dat God niet luistert’. En mogelijk zul je met kritiek te maken krijgen van iemand die jouw roeping of toewijding om te bidden voor de bediening van recht niet begrijpt.

Er zullen pijlen van vervolging op je afkomen die zullen aanvoelen als een dolksteek in je geest. Wanneer die vervolging echter komt, weet dan dat je gebed een impact heeft. Weet dat je bijdraagt aan Gods koninkrijk op aarde – een koninkrijk dat rechtvaardig is ingericht en wordt bestuurd door gerechtigheid en recht. En als je dit hebt gedaan: ‘Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden beloond in de hemel’ (Mattheüs 5:12).

Ontmoet Michael

NAIROBI, KENIA – Michael werd valselijk beschuldigd van een roofoverval en moord op een beveiligingsbeambte van de VN. Hij was volledig onschuldig. Alle getuigen verklaarden dat Michael het niet gedaan had, maar toch werd hij in 2010 gearresteerd, aangeklaagd en veroordeeld tot de doodstraf door ophanging.

Tranen van verdriet in tranen van vreugde

IJM Kenia verdedigde Michaels onschuld in de rechtszaal en de veroordeling was een schok. De Directeur Nazorg van IJM Kenia zei: ‘Ik kon het eigenlijk niet geloven, maar toen het hele team die dag huilend om de vergadertafel zat, zei ik tegen hen: “Vandaag huilen we tranen van verdriet, maar God zal onze tranen van verdriet veranderen in tranen van vreugde wanneer Michael op een dag in vrijheid om deze zelfde tafel zal zitten.”’.

Het team was vastberaden voor Michael te blijven vechten. Ze stelden hoger beroep in bij het Keniaanse Gerechtshof, maar deze lag al vier jaar achter op schema. Michael was 78 jaar en had al een jaar in de gevangenis doorgebracht voor een misdaad die hij niet had begaan. In plaats van Michael vier jaar te laten wachten op de behandeling van zijn zaak, besloot IJM Kenia het Gerechtshof te verzoeken Michael vrij te laten uit de dodencel in de maximaal beveiligde gevangenis in afwachting van het hoger beroep.

IJM verzocht het Gerechtshof een veroordeelde op borgtocht vrij te laten. Hoewel wij geloofden dat Michael beslist onschuldig was, was hij wel veroordeeld. Nooit eerder in de Keniaanse geschiedenis was een veroordeeld man op borgtocht vrijgelaten. Maar het was een

mogelijkheid geworden op grond van de nieuwe Keniaanse grondwet, die vlak voor Michaels veroordeling van kracht was gegaan.

Terwijl IJM het precedent scheppende verzoek bij het Hof indiende, verzochten wij al onze gebedspartners te bidden voor dit schijnbaar hopeloze verzoek.

Volharden in gebed

In 2010 vroeg IJM de 1.000 aanwezigen op onze jaarlijkse Internationale Gebedsconferentie te volharden in gebed voor Michaels vrijlating. Het leek onmogelijk, maar we bemoedigden elkaar om te denken aan Michaels situatie alsof wijzelf onschuldig in de gevangenis zaten.

Zes weken na de conferentie bekeek het Hof Michaels verzoek tot vrijlating op borgtocht. Toen de rechter Michaels pleidooi aanhoorde, was hij ontsteld over het onrecht dat had plaatsgevonden. De rechter keurde de beslissing van de openbaar aanklager om tot deze belachelijke vervolging over te gaan sterk af en liet Michael op borgtocht vrij; iets wat nog nooit eerder was voorgekomen. *Michael was vrij*. Hij wandelde de gevangenis uit om zijn familie en vrienden in de armen te vallen.

De medewerkers van IJM Kenia uitten hun blijdschap rondom dezelfde tafel waar zij eerder rondom hadden gehuild vanwege het trieste feit dat Michael was veroordeeld. God had de smeekbeden van zijn volk gehoord. Hij gaf ons vreugdeolie in plaats van een rouwgewaad.

In 2011 maakte Michael zijn eerste overzeese reis om de Internationale Gebedsconferentie bij te wonen. Dit is wat hij ons vertelde:

‘Ik ben hier om jullie te bedanken voor jullie gebeden. Ik gaf de hoop niet op, omdat ik wist dat IJM en de vrienden van IJM aan me dachten. De maatschappelijk werkers van IJM hebben enorm goed voor mij en mijn gezin gezorgd toen ik in de gevangenis zat. **Maar meer nog, God dacht aan mij. Ik wist dat God mijn hart kende. Ik wist dat hij me zag.** Ik zei tot Hem: ‘De politie wil niet naar me luisteren; U moet voor me strijden.’ Mijn lichaam trilde toen de rechter me tot de doodstraf veroordeelde, maar ik gaf de hoop niet op in de God die van me houdt. Ik behoor Hem toe. Elke ademtucht. Ik heb veel moeilijke dingen in mijn leven meegemaakt. In alles leerde God me echter geduldig om op Hem te vertrouwen en in mijn lijden te hopen. Er is veel lijden in mijn land door toedoen van de regering en de politie, maar ik heb de hoop voor Kenia dat het beter kan. Goede mensen geven me deze hoop.’

In december 2013 werd Michael op alle punten definitief vrijgesproken.

Gespreksvragen

1. Denk je weleens dat bidden alleen niet genoeg is? Wat zegt Jakobus 5:13-17 over de kracht van gebed?
2. Hoe heb je God door jouw gebed zien werken?
3. Op welke manier inspireert Michaels geloof ondanks zijn onrechtvaardige omstandigheden je?
4. De bijbel zegt dat Christus' volgelingen zullen worden vervolgd. Hoe zou jij vervolgd kunnen worden in jouw omgeving als je hem volgt? Hoe kun je je hierop voorbereiden?

Gebedspunten

- * Bid dat God ons kracht geeft in de aanwezigheid van vervolging als we voor gerechtigheid strijden.
- * Bid voor degenen die wereldwijd worden vervolgd. Bid voor hen die de hoop hebben verloren.
- * Bid voor hen die onschuldig in de gevangenis zitten, dat ze zullen worden vrijgelaten.

Ter afsluiting: zul je blijven bidden?

Grote bewegingen in de geschiedenis – van de anti-slavernijbeweging tot de burgerrechtenbeweging – zijn vaak op initiatief van de kerk ontstaan en werden gedragen door gebed. **Gebed baant en verlicht de weg.** Als we betrokken raken bij de bediening van recht door middel van gebed, dan sluiten we ons aan bij een wereldwijde beweging van voorbidders, medewerkers en voorvechters van gerechtigheid die door de geschiedenis heen een einde trachten te maken aan slavernij en gewelddadige onderdrukking.

In een wereld van slavernij, mensenhandel en andere vormen van gewelddadige onderdrukking moeten we, wanneer de duisternis ons tot wanhoop leidt, het licht laten schijnen dat in ons woont. We moeten ons hart en genegenheid op de bron van dat licht richten – Christus zelf – en als we dat doen, dan zullen we in staat zijn stil te staan, te bidden en ‘Gods werken te aanschouwen’ (Psalm 46:8-9). Hij opent de weg en wij verlichten deze door elk gebed en door elke stap die we zetten. **De weg van gerechtigheid wordt gebaad door gebed.**

Onze voorbede moet onophoudelijk zijn. Zonder voorbede tasten we in de duisternis, zonder zicht, zonder gestroomlijnde vooruitgang in de richting van het einddoel. Voorbede houdt het einddoel helder voor ogen – het zicht gaat niet verloren, omdat het hart van de voorbidder zich verlaat op het hart van God. In de beweging die een einde aan gewelddadige onderdrukking wil maken, moet voorbede de weg banen.

Het succes van ons werk valt of staat met één centrale factor: zullen de voorbidders ervoor kiezen om te bidden? Wat doe jij?

Stap uit en neem zelf deel: ongerechtigheid bestrijden in jouw omgeving

God roept een ieder van ons om Zijn werk van recht te doen. We hebben al gehoor gegeven aan Zijn roep door aan de bediening van recht deel te nemen door middel van gebed. Wellicht ben je er, naast het bidden voor de onderdrukten, in geïnteresseerd nog verder betrokken te raken. Hieronder staan enkele suggesties die je kunnen helpen bij het zetten van de volgende stap:

1. **Bid** tot God hoe je betrokken kunt raken. IJM biedt hiervoor verschillende mogelijkheden: van bidden tot vrijwilliger worden.

Zet je in voor IJM. Kijk op ijmnl.org kunt u zien wat u kunt doen. Je kunt u ook opgeven voor een IJM-training, zodat je als Justice Advocate kunt helpen bij events.

2. **Maak deel uit** van een IJM campagne:

a. Ga een Freedom Challenge aan (zie www.ijmnl.org). Verzin hoe jij op een creatieve manier geld kunt inzamelen voor het werk van IJM. Organiseer bijvoorbeeld een *Just dessert*, vraag voor je verjaardag donaties voor IJM in plaats van cadeaus of ga aan de slag met *heitje voor karweitje*. Voor meer informatie en materiaal kun je contact opnemen via contact@ijmnl.org.

b. Start een Mission:Freedom: verzamel mensen om je heen om samen te bidden, te leren, anderen te vertellen over onrecht, geld in te zamelen en om anderen te mobiliseren. Neem contact op via contact@ijmnl.org.

c. Word voor € 24,- per maand Freedom Partner en stel IJM in staat om mensen te bevrijden en recht te verschaffen.

d. Neem je kerk mee op de reis van recht aan de hand van ons kerkenpakket *DIVE of* neem met je jeugdgroep deel aan de 24-uur *Justice Experience*. Neem voor meer info contact met ons op.

3. **Lees het boek** Passie voor Recht en kom erachter hoe je je kerk kunt betrekken.

4. **Stap uit.** Het klinkt eenvoudig, maar uitstappen is de moeilijkste stap. Helaas zal er nooit iets gebeuren als wij niet uitstappen en dus zal er geen gerechtigheid geschieden.